

מסכת כלים

פרק ט

א. מחט או טבעת שנמצאו בנחשתו של תנור, נראין אכל לא יוצאים, אם אופה את הבצק והוא נוגע בָּהֶן, טמא. באיזה בצק אמרו, בבצק הבינוני. נמצאו בטפלת התנור מקור צמיד פתיל, אם בטמא, טמאין. ואם בטהור, טהורים. נמצאו במקופת הקבית, מצדיה, טמאים, מכנגד פיה, טהורים. נראין בתוכה אכל לא לאוירה, טהורין. שוקעים בתוכה ותחתיהם קלפת השום, טהורין:

ב. חבית שהיא מלאה משקין טהורין ומניקת בתוכה, מקפת צמיד פתיל ונתונה באהל הית, בית שמאי אומרים, הקבית והמשקין טהורין, ומניקת טמאה. ובית הלל אומרים, אף מניקת טהורה. תזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי:

ג. השרץ שנמצא למטה מנחשתו של תנור, טהור, שאני אומר, חי נפל ועכשיו מת. מחט או טבעת שנמצאו למטה מנחשתו של תנור,

טְהוֹר, שְׂאֲנִי אוֹמֵר, שֶׁם הָיוּ עַד שְׁלֹא בָּא הַתְּנוּר. נִמְצְאוּ בְּאֶפֶר
מִקְלָה, טִמְא, שְׂאִין לוֹ בְּמָה יִתְלָה:

ד. סָפּוּג שְׁבִלַע מִשְׁקִין טִמְאִין וְנִגְוִיב מִבְּחוּץ וְנִפְּל לְאֹוִיר הַתְּנוּר,
טִמְא, שְׁסוּף מִשְׁקָה לְצֹאת. וְכֵן חֲתִיכָה שֶׁל לֶפֶת וְשֶׁל גָּמִי. רַבִּי
שִׁמְעוֹן מִטְהַר בְּשָׁנֵי אֱלוֹ:

ה. חֲרָסִין שֶׁנִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן מִשְׁקִין טִמְאִין וְנִפְּלוּ לְאֹוִיר הַתְּנוּר, הֵסֵק
הַתְּנוּר, טִמְא, שְׁסוּף מִשְׁקָה לְצֹאת. וְכֵן בְּגָפֶת חֲדָשָׁה, אֲבָל בִּישְׁנָה,
טְהוֹר. וְאִם יָדוּעַ שְׁיֻצָּא מֵהֶן מִשְׁקִין, אֲפָלוּ לְאַחַר שְׁלֹשׁ שָׁנִים,
נְטִמָּא:

ו. הַגָּפֶת וְהַזָּגִין שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּטְהָרָה וְהָלְכוּ עֲלֵיהֶם טִמְאִים, וְאַחַר כָּךְ
יִצְאוּ מֵהֶן מִשְׁקִין, טְהוֹרִין, שֶׁמִּתְחַלְתֵּן נַעֲשׂוּ בְּטְהָרָה. כּוּשׁ שְׁבִלַע
אֶת הַצְּנוּרָא, מִלְּמַד שְׁבִלַע אֶת הַדֶּרֶבֶן, לְבִנָּה שְׁבִלַעָה אֶת הַטִּבְעֶת,
וְהֵן טְהוֹרִים, נִכְנָסוּ לְאַהֲלֵי הַמֶּת, נְטִמָּאוּ. הֵסִיטָן הַזָּב, נְטִמָּאוּ. נִפְּלוּ
לְאֹוִיר הַתְּנוּר טְהוֹר, טִמְאוּהוּ. נָגַע בָּהֶן כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טְהוֹר:

ז. סְרִידָה שֶׁהִיא נְתוּנָה עַל פִּי הַתְּנוּר מִקֶּרֶף צָמִיד פְּתִיל, נִסְדָּק מִן
הַתְּנוּר לְסְרִידָה, שְׁעוּרוֹ מָלֵא פִּי מִרְדֵּעַ שְׁלֹא נִכְנָס. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, נִכְנָס. נִסְדָּקָה סְרִידָה, שְׁעוּרוֹ כִּמְלֵא פִּי מִרְדֵּעַ נִכְנָס. רַבִּי

יהודה אומר, שלא נכנס. הנה עגל, אין רואין אותו ארד, אלא
שעורו כמלא פי מרדע נכנס:

ח. תנור שנקב מעינו, שעורו מלא כוש נכנס ויוצא דולק. רבי
יהודה אומר, שלא דולק. נקב מצדו, שעורו כמלא כוש נכנס ויוצא
שלא דולק. רבי יהודה אומר, דולק. רבי שמעון אומר, מן האמצע,
נכנס. מן הצד, אינו נכנס. וכן הנה אומר במגופת החבית שנקבה,
שעורה מלא מיצה שניה של שיפון. מן האמצע, נכנס. מן הצד,
אינו נכנס. וכן הנה אומר בתצבים גדולים שנקבו, שעורם מלא
מיצה שניה של קנה. מן האמצע, נכנס. מן הצד, אינו נכנס. במה
דברים אמורים, בזמן שנעשו ליו, אבל אם נעשו לשאר משקין,
אפלו כל שהוא, טמאים. במה דברים אמורים, בזמן שלא נעשו
בידי אדם. אבל אם נעשו בידי אדם, אפלו כל שהוא, טמאים.
נקבו, העשוי לאכלים, שעורן בזיתים. העשוי למשקים, שעורן
במשקים. העשוי לכד ולכד, מטילים אותו לתמרו, בצמיד פתיל
ובכונס משקה: